

Kauppaneuvos Markku Järvinen 1937 – 2015

Marraskuun loppupuolella saimme pysäyttävän suruviestin Kangasalta – Markku Järvisen elämä oli päätynyt 17.11. vuosia jatkuneen sairauden uuvuttamana.

Kaksi vuotta sitten Markku joutui vaimonsa Riitan kanssa kolariin, jonka aiheuttamat vammat jouduttivat pitkään jatkuneen sairauden etenemistä. Markku siunattiin viimeiselle matkalleen kotiseutunsa Kangasalan kirkossa itsenäisyyspäivän aattona runsaan omais- ja ystäväjoukon saattamana.

Valmistuttuaan Tampereelta sähköinsinööriksi 1964 Markku aloitti uransa Hankkijan sähköosaston työmaainsinöörinä Kotkassa. Sen jälkeen ura eteni johdonmukaisen ja poikkeuksellisen nousujohteisesti tekniikan ammattilaisen tehtävien kautta liikkeen- johdon huipulle.

Paikkakunnat vaihtuivat Hämeenlinnan kautta Helsinkiin, välillä Jyväskylään ja taas Helsinkiin. Toimenkuvien kirjo oli kattava: osastonhoitaja, asennuspäällikkö, laitoskonttorin johtaja, sähköasennustoiminnan johtaja, projektijohtaja, vientijohtaja, Teknisen ryhmän johtaja, toimitusjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja. Yksiköidennimet vaihtuivat matkan varrella: Tekniillinen Hankkija, Teollisuuspalvelu, Hankkija- Tekniikka Oy, Suomen Sähkötukku Oy, Hantec Oy, Are Oy ja lopulta Hankkijan toiminnan päätyttyä välivaiheen jälkeen toimitusjohtajana Tekmanni Oy:ssä, joka jatkoi Hantec Oy:n toimintaa lähtien liikkeelle tyhjästä.

Markun tekniseen uraan Hankkijalla mahtui lukuisia joukko teknisesti erittäin vaativia kohteita, joista mittavimpina mainittakoon Loviisan ydinvoimalan prosessisähköistys ja Irakissa Bagdadin kongressipalatsin LVIS – töiden johtaminen 1980-83. Bagdadista palattuaan Markku otti vastaan Hankkijan vientijohtajan tehtävät ja oli käynnistämässä LVIS-projektivientiä sekä Kiinaan että suuriin agroteollisiin kohteisiin Venäjälle.

Tämän jälkeen hän oli Are Oy:n palveluksessa Jyväskylässä, kunnes hänet kutsuttiin takaisin uusiin haasteisiin Teollisuuspalvelun Teknisen ryhmän johtoon 1985. Markun rooli oli keskeinen teknisen sektorin toimintojen kehittämisessä, uudelleenjärjestelyissä ja erityisesti yhtiöittämisvaiheessa, jolloin hän vastasi sekä Hankkija-Tekniikka Oy:n että Suomen Sähkötukku Oy:n toiminnoista.

Markulle myönnettiin kauppaneuvoksen arvonimi 1991 ansioistaan Hankkijan teknisen sektorin palveluksessa ja aktiivisesta toiminnasta alan järjestötehtävissä. Markku oli jo työuransa alusta edustanut kunniakkaasti Hankkijaa sähköalan järjestöissä toimien useaan otteeseen Sähkötyönantajaliiton puheenjohtajana, varapuheenjohtajana ja hallituksen jäsenenä. Hallitusjäsenyyksiä ja puheenjohtajuuksia hänellä oli uransa aikana lukuisia: mm. Sähköinsinööriliitossa, Sähkö- ja Telealan työnantajaliitossa, Pohjoismaiden Sähköurakoitsijoiden Yhteistyöelimissä, Euroopan Sähköurakoitsijajärjestön AIE President Committeeen vpj, Sähköurakoitsijaliiton eri elimissä, Suomen Työnantajain Keskusliiton edustajistossa ja hallituksessa.

Aikanaan laitoskonttorin johtajan tehtävät vastaanottaessaan sähkömiehestä sukeutui vannoutunut LVIS- eli talotekniikkamies jo 1970 – luvun alussa. Sitä sanomaa Markku vei johdonmukaisesti eteenpäin koko työuransa ajan. Niinpä hän oli keskeisenä toimijana perustamassa 1996 LVIS-alan työnantajatoiminnoista vastaavaa Talotekniikkaliittoa, jonka

ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi hänet valittiin 2002.

Työuransa varmasti suurimmat haasteet Markku kohtasi kun Hankkija-Noveran toiminnan päätyttyä Hantec Oy:n toiminta oli saatava jatkumaan kirjaimellisesti nolatilanteesta. Käytettävissä oli vain osaavaa henkilöstöä ja vanhoja asiakas- ja toimittajasuhteita. Sitkeydellä, sitoutumisella ja suurella uskolla tulevaisuuteen Markku onnistui toimitusjohtajana luomaan Tekmannin nimeä kantavan talotekniikkayrityksen, jonka omistus-rakenne oli syntyessään poikkeuksellinen. Markun takana seissyt henkilökunta, asentajakunta etupäässä, omisti noin puolet toimintansa aloittaneesta yrityksestä. Tekmannia - yhtä talotekniikka-alan suurista - Markku luotsasi aina vuoden 1998 loppuun, jolloin hän siirtyi ansaitsemalleen eläkkeelle päivätyöstä, mutta jatkoi vielä vuosia sen jälkeen alan järjestöjen luottamustehtävissä.

Markku oli alalla tunnettu, arvostettu ja pidetty henkilö sekä liikkeenjohtajana että ihmisenä. Avoimena ja sosiaalisena luonteena hän oli monissa asioissa varhainen omaksuja, jonka repertuaari oli laaja: olipa kyseessä suggestopedia, gastronomia, merenkulku tai mikä tahansa uusi ja kiinnostava elämänalue, Markku jakoi siihen paneutua. Kuriositeettina mainittakoon, että hän suoritti aikanaan työnsä ohessa harrastusmielessä vaativan avomerilaivuritutkinnon.

Henkilöjohtajana Markku oli innostava ja kannustava, alaisiaan kohtaan toverillisesti suhtautuva esimies – välittämisen kulttuuri ei ollut hänelle vierasta. Liikkeenjohtajana Markku jos kuka oli visionääri – talotekniikka-ala toimii tänä päivänä aika tarkasti hänen jo 1980 – luvulta lähtien esittämiensä visioiden mukaisesti. Visiot eivät jääneet pelkiksi visioiksi, vaan hän oli niitä myös vahvasti edelläkävijänä toteuttamassa mm. eri sektoreiden ristiinkoulutusta ensimmäisten joukossa käynnistämällä.

Eläkevuosiaan Markku vietti yhdessä vaimonsa Riitan kanssa kotiseudullaan Kangasalla, jonne he muuttivat 2000 – luvun alussa Helsingistä. He kunnostivat Markun vanhan kotitalon Kaivannossa ympärivuotiseen käyttöön ja aloittivat siellä ”kolmannen elämänsä” koiraharrastuksen, puutarhanhoidon, veneilyn ja luontoretkien parissa unohtamatta viikonloppujen vilkasta seuraelämää yhdessä perheen, suvun ja ystävien kanssa. Koiraharrastus, joka oli erityisen tärkeä Markulle, käsitti Belgian paimenkoirien näyttelytoiminnan, tottelevaisuuskoulutuksen, esineruudun ja jäljenetsinnän.

Hankkijan Perinneyhdistyksen toimintaan Markku otti mielellään osaa niin kauan kuin terveys sen salli. Markku muisteli usein mielellään ”hyviä hankkijalaisia aikoja”. Hankkijan arvomaailma ja työyhteisön henki olivat lähellä hänen sydäntään.

Me etuoikeutetut, jotka saimme aikanaan hänen kanssaan työskennellä, jäämme lämmöllä muistelemaan hänen aurinkoista ja innostavaa olemustaan.

Jaakko Halmet
Tapio Virtanen